Ч. 87 (13.036). Львів, четвер 21. квітня 1932. Poostowa oplata zapłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 14·00 „
Піврічно 28·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і знакр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 6 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

ПОЛЬЩА І ФРАНЦІЯ.

З НАГОДИ ЕНУНЦІЯЦІЇ ПФАЙФЕРА І ПОЛЬСЬКО-ФРАНЦУСЬКИХ ГОСПОДАРСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ.

(Кредити, контингенти і наддунайський бльок. — Чи лиховісний символ?)

III.

Уділяючи економічній у трьох пунктах замітна „резерва" Франції щодо Польщі: 1) кредити, 2) контингенти і 3) наддунайський бльок. Можнаб добачувати її ще й у поганому трактуванні польського робітництва, якого в самій північ. Франції є більше, ніж пів міліона, в масовому звільнюванні поляків з праці та ригористичному видалюванні їх після того, коли вони стали безробітні, поза кордони Франції. Але це ще можна виправдати тим, що „ближча сорочка тіла", бо у Франції страшно зростає безробіття, в таких випадках ксенофобія вибачлива.

Справа кредитів — це загальний боляк усіх майже держав. Кредити є заморожені браком довір'я, непевністю завтрішнього дня.

У Франції, яка є найважнішим грошедавцем, проходить тепер у великому стилю репатріяція позичених чи інвестованих капіталів. Французи відмовляються від доходности, від високих відсотків, які їм дає заграниця, аби тільки не ризикувати. І так ризико Франції вже велике. Згідно з достовірними французькими підсумками випозичила Франція тільки 8 европейським державам (Мадярщина, Австрія, Румунія, Болгарія, Польща, Югославія, Чехо-Сл. і Фінляндія) 7.380 міліонів франків із державних грошей. Коли до цієї суми додати ще приватні коротко- і довготерміневі кредити, оцінені на близько 4 міліярди, то льокати Франції в згаданих державах дадуть біля 11 міліярдів франків, загрожених поважно невиплатністю багатьох із довжних держав!

Та головна річ — довіря! Завдяки ньому одержала Чехо-Словаччина 600 міл. франків позички ще й в супроводі численних реверансів кредитора-француза в її бік за її розуму господарку.

Рівночасно змобілізовані польські достойники і фінансисти розбиваються на терені Парижа вже не за другою частиною т. зв. залізничої позички (для магістралі Катовиці—Гдиня) у концерні Шнайдера, яка повинна була вплинути до 1. травня ц. р., а яка через кавчукову формулу договору щодо „фінансового стану ринку" є тепер безнадійна, **а добиваються хоч би зачету на неї в 50 відсотках.** Переговори тягнуться вже довго, а консорція париських банків, яка мала би цей зачет сфінансувати, надумується дуже поважно. **А чейже іде тільки про четвертину позички,** яку зовсім легко дістала Чехословаччина!

Варто зазначити й те, що Франція зменшила теж помітно вже в 1931 р. кредити для польських банкових інституцій, бо на 1/3 і займала між кредиторами цієї категорії третє місце (Англія 95 міл. зол., Німеччина 93, Франція 66!).

IV.

Окрема справа — це справа торговельних взаємин.

Французький товаровий ринок у сучасному стані справ має для Польщі величезну вартість. Досить згадати, що Франція як відборець Польщі виавансувала з 10 місця в 1930 р. на 6 місце в р. 1931, що Польща зуміла піднести вивіз харчевих продуктів у 1931 р. на 95 проц. у порівнанні до попереднього року, дерева і деревних виробів на 75 проц., а вугілля на близько 40 проц.!

Та кілька конечних заходів польського уряду з метою зменшити пасивність торговельного біляасу із Францією викликало у Франції зовсім не союзницьку відплату. Мало яка держава **так сильно обкроїла за останній час імпорт із Польщі як Франція.** Вона, спираючись на застосовану тепер у себе політику контингентів, майже замкнула кордони для ввозу польської текстильки, збіжа, масла, вугілля, ріжних сортів мяса і т. і., а дальше через відповідну митну маніпуляцію завела поважні труднощі для ввозу польських коней (досі була Польща упривілеєна, а тепер допущено теж Мадярщину і Румунію) та обтяла немилосерно контингент дерева на II. квартал ц. р. Коли на I. квартал 1932 признаний був Польщі ввіз 22.217 тон дерева, то в II. кварталі тільки 13.355 тон, себто на около 40 прц. нижче.

Очевидно, що приділені Польщі контингенти тільки в незначній мірі можуть задовольнити експортову спроможність Польщі. Вони є менші від тої квоти товарів, яку польські експортери малиб змогу збути на французькому ринку. А всякі заходи польського уряду в Парижі, щоби осягнути більший приділ товарових контингентів, пильне звсовування „західному союзникові" усіх небезпек, що грозять Польщі внаслідок надмірного корчення товарових оборотів із закордоном, не мають ніяких успіхів. Французький уряд глухий був досі на річеві польські аргументи. Та без огляду на те офіціяльні варшавські кола кладуть велику вагу на переговори польської делегації на чолі з високим міністеріяльним урядовцем Соколовським, яка саме є у Парижі, щоби наладнати справу польсько-французького товарообміну.

Як дуже поскромніла Польща у своїх „побожних бажаннях" у відношенні до свого західного союзника, нехай свідчить „фінал" новинки „Газет-и Гандльов-ої", що пише про виїзд Соколовського до Франції: „Може бути — читаємо там — що нам вдасться, якщо йде про наш вивіз сільсько-господарських продуктів, добути права нарівні з такими краями, як Мадярщина, Югославія та Румунія, що було би хіба тим мінімум, на яке могли би ми рахувати"...

Ворожа контингентова політика Франції відбилась уже на торговельному польському білянсі доволі болюче. На доказ нехай зілюструють нам це ось-які цифри: Польща вивезла в січні ц. р. до Франції на 6,051 тисяч золотих, а ввезла на 5,944 тисяч золотих, тобто осягнула активне сальдо 107 тис. зол. Воно менше від січня 1931 р. на 1,921 тисяч! А ось вугілля: Польща вивезла в березні: 1929 р. 33 тис. тон, 1930 р. 66 тис. тон, 1931 р. 107 тис. тон, 1932 р. 45 тис. тон.

Ці цифри можуть відповідні чинники хіба поважно непокоїти.

V.

Справа виелімінування Польщі з французької концепції наддунайського бльоку з характером митних преференцій була вже ширше обговорювана нами на сторінках „Діла". Варшавський уряд де може, там акцентує своє зацікавлення в тому бльоці та не вважаючи на всякого роду підшепти французів, як теж підбивання ними престіжової амбіції Польщі, він заявляє: активне сальдо товарових оборотів Польщі з 5 наддунайськими державами давало у р. 1930 — 202.3 міл. зол., а в 1931 р. — 177.9! Чи можемо ми ризикувати такою втратою?

Та ті польські заяви Франція чомусь послідовно знехтовує і що цікаве: на останній льондонській конференції 4 великодержав Німеччина обстоювала те, аби між іншими теж і Польщу втягнути до наддунайського бльоку!

Чи не в тому добачуватиб треба символ майбутньої ізоляції Польщі, про яку забарабанила польська опозиційна преса?

В. Север.

За допомогу українській еміграції.

УКРАЇНСЬКІ СПРАВИ В МІЖНАРОДНЬОМУ ОФІСІ НАНСЕНА ДЛЯ ЕМІГРАНТІВ.

Женева, 15. IV. 1932.

Після скасування т. зв. Високого Комісаріяту при Лізі Націй всіми еміґрантськими справами кермує спеціяльна автономна установа „Office International Nansen pour les réfugiés", що є під протекторатом Ліґи Націй.

Треба відмітити, що за весь час істнування як Високого Комісаріяту, так і Офісу, — ці установи безперечно зробили багато для піднесення матеріяльного добробуту української еміґрації, не відмовляючи цій останній своєї цінної опіки. Для підтвердження цього вистарчає хоч би згадати про перевезення та влаштування на працю кількох тисяч українських еміґрантів у Франції та в інших країнах. Такі та їм подібні факти заслуговують безумовно на вдячність і повне признання української еміґрації у відношенні до Офісу та його діячів.

Але, на жаль, діяльність Офісу не завжди вдовольняла українців, часом навіть розходячись із засадничими інтересами нашої еміґрації. Так було нпр. того часу, коли представники українських організацій поставили домагання, щоб українців признали за окрему національну еміґрацію та цілковито відмежували від еміґрації російської. Не зважаючи на енергічну акцію та невпинні домагання відповідних чинників української еміґрації, — українців і досі трактують в Офісі нарівні з росіянами, як колишніх підданих рос. імперії, а на нансенівських пашпортах не зазначують українського походження їх власників.

Тепер провідні кола української еміґрації слушно хвилює інша справа — справа роздачі Офісом матеріяльних допомог організаціям еміґрантів.

Справа ця вимагає докладнішого вияснення. Річ у тому, що ані раніше Високий Комісаріят, ані пізніше Офіс не видавали допомог еміґрантським організаціям, уділюючи лише інди-

Wyciąg z protokułu wspólnego z dnia 11. kwietnia 1932 r. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w sprawie konfiskaty nr. 76 czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów dnia 7 kwietnia 1932 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 202/32, na posiedzeniu niejawnem w dniu 11 kwietnia 1932 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 6 kwietnia 1932 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 76 z daty Lwów dnia 7 kwietnia 1932 r. zawierającego w artykule pt „Za try roky" w ustępie od słów „dibjemosia" do końca artykułu znamiona zbrodni z § 65 a) uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. XII. 1862 dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu szerzeniem haseł separatystycznych pobudzić do wzgardy i nienawiści przeciwko jednolitemu związkowi państwowemu Rzeczypospolitej. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: W. Medyński wr. Protokulant: Dr. F. Kanner wr. Za zgodność: Lipanowicz, starszy sekretarz.

Wyciąg z protokułu wspólnego z dnia 13 kwietnia 1932 r. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 77 czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów dnia 9 kwietnia 1932 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 205/32, na posiedzeniu niejawnem w dniu 13 kwietnia 1932 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 8 kwietnia 1932 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 77 z daty Lwów dnia 9 kwietnia 1932 r. zawierającego w artykule pt. „Za politycznyj realizm" w ustępie od słów „dla naszych" do słów „derżawnych zmahań" znamiona zbrodni z § 65 a) uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zararem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17. XII. 1862 dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie na grzywnę do 400 Zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej ustępu artykułu ma na celu szerzeniem haseł separatystycznych wzniecić pogardę i nienawiść przeciw jednolitemu związkowi państwowemu Rzeczypospolitej. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: W. Medyński wr. Protokulant: Dr. F. Kanner wr. Za zgodność: Lipanowicz, starszy sekretarz.

відуальні позички або допомоги окремим емігрантам. Цілком несподівано цей спосіб змінили, і Офіс кілька місяців тому видав цілу низку допомог ріжним організаціям, *у першу чергу російським*.

Засадничо не можна нічого мати проти цієї зміни. Навпаки. З огляду на світову економічну кризу становище української еміґрації значно погіршилося. Звідусіль напливають тривожні відомости про те, що все більше й більше українських еміґрантів тратить заробіток. І так у Франції, Болгарії, Румунії, Польщі маємо поважну кількість безробітних українських еміґрантів, при чому положення декотрих з них є просто траґічне. На чужині, без куска хліба, часто обтяжені родинами, хворі або позбавлені можливости займатися тяжкою фізичною працею як інваліди з часів нашої визвольної війни, — ці люди доходять до одчаю, а то й самогубства. Тому то українська еміґрація з задоволенням прийняла відомість про видавання Офісом допомог, які можна би було вжити на улаштування ріжних підприємств, де знайшли би собі працю наші безробітні еміґранти.

Ціла низка українських орґанізацій подала прохання до Офісу про видачу їм грошевих допомог. І так прохання подали: Т-во б. вояків Армії У. Н. Р. у Франції — 60.000 фр. франц. на будівлю дому спочинку для українських інвалідів у Франції і 42.100 фр. фр. на експльоатацію терену т-ва (купленого за вкладки членів й жертви громадянства) та уряджения плянтації медичних рослин. 2) Український Гром. Комітет в Румунії — 300.000 леїв на поширення допомогової акції комітету у звязку зі збільшенням безробіття та новими втікачами, що в таких траґічних обставинах масово прибувають останніми часами до Румунії. Далі прохання подали також Генеральна Рада Союзу Українських Еміґр. Орґанізацій у Франції та українські орґанізації в Чехословаччині, що просять допомоги на дитячий притулок у Подєбрадах та на їдальню в Празі.

Але час минає, а *досі ще ні одно прохання українських орґанізацій не було задоволене.*

Деякі українські орґанізації зверталися вдруге до Офісу, рішучо заявляючи, що українці мають також право на одержання допомог хоч пропорціонально до кількости українських еміґрантів. Тим більше, що прохання українських орґанізацій є дуже скромні: всі разом просять ледви 40.000 швайц. франків, *тоді, як російські орґанізації одержали вже понад сто тисяч швайц. франків* у формі безповоротних субвенцій. (Між іншими 20.000 шв. фр. дістала рос. орґанізація „Земгор“ у Парижі, 18.240 шв. фр. — рос. Червоний Хрест, 12.000 шв. фр. — рос. орґанізація опіки над студентами в Парижі і т. д.).

Здавалось би, що справедливість вимагає, щоби українці, так само як і росіяни, дістали якісь суми. Та на останньому зібранні фінансової комісії (23. березня ц. р.) всі українські прохання відкладено, мотивуючи тим, що Офіс не має наразі у свому розпорядженні необхідних фондів. Причина ця, очевидно, дуже важна, але само собою насувається питання: чому не виникла вона тоді, коли Офіс видавав величезні суми орґанізаціям росіян? Чи не відограє тут також деякої ролі той момент, що росіяни, входяче в переважаючім числі до дорадчого комітету*) при Офісі, а звідтам і до його виконавчих органів (один з росіян, Ґулькевіч, є членом дирекції та фінансової комісії), — мають вплив на діяльність Офісу, використовують цей вплив для своїх власних інтересів та стараються одночасно всілякими способами шкодити українцям?!

Тепер ходять чутки, що Офіс не буде надалі видавати безповоротних допомог, а тому може бути надія лише на одержання деяких позичок. Але в такому разі українські еміґранти булиб явно упосліджені, а Офіс тільки підтвердив би той погляд, що його відношення до українців і росіян не є основане на засаді рівноправности.

Все це, розуміється, дуже хвилює широкі маси української еміґрації. Але справа наближається до тої чи іншої розвязки: 20. квітня збирається Адміністраційна Рада Офісу, яка має ще раз розглянути прохання українських орґанізацій. Рішення, які будуть там приняті, мають велике значіння як для загалу українських еміґрантів, так і для нашого громадянства в краю, для якого не може бути байдужою доля української еміґрації.

Українці мають повне право домагатися, щоби їх трактували нарівні з еміґрантами російськими, вірменськими і т. д. Тому маємо надію, що слушні і пекучі домагання українських орґанізацій будуть задоволені. В противному разі поведінка Офісу видаватиметься явно тенденційною і несправедливою, а орґанізаціям українським залишатиметься виступити з гострими протестами та всякими іншими способами реаґувати на факти покривдження українських інтересів.

Б. В.

*) Комітет цей, що має право лише давати поради та висловлювати побажання, складається з представників орґанізацій еміґрантів. Від українців входять туди тільки 4 орґанізації.

Плебісцити в Німеччині.

Переведений 18. ц. м. плебісцит у Саксонії в справі розвязання краєвого сойму дав неґативний вислід. Зате у плебісциті в справі сойму в Ольденбурзі більшість заявилася за розвязанням сойму. Нові вибори будуть розписані на 29. травня ц. р.

Пляни другої пятирічки.

У Москві відбувається всесоюзна конференція в справі розміщення осередків радянської продукції підчас другої пятирічки. В конференції беруть участь чільні політичні й господарські діячі.

Довшу промову виголосив заступник голови Держпляну Сміл'ґа. Зясувавши ріжницю між соціялістичною пляновістю й капіталістичною анархією, промовець заповів зміну господарської політики Радянщини. Друга пятирічка має опертися на двох основах: цілковитому використанні природних богацтв і встановленні принципіяльних господарських моментів. Розміщення осередків продукції опреться на змаганні до цілковитої ліквідації суспільних кляс. З того виходить тенденція дальшого опромисловлення краю та максимального затертя ріжниці між містом і селом. Нові промислові райони будуть розміщені на просторах аґрарних меншинних республик. Проект має на меті дальше сцементування автономних республик і меншинних колгоспів з московським центром.

Дискусія виявила низку цікавих моментів. Майже половина радянської території складається з неужитків, що вимагають величезних інвестицій. Плян другої пятирічки передбачує заняття 100.000 спеціялістів.

—o—

Економічна кріза в Злучених Державах Америки.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД У БОРОТЬБІ З ДЕПРЕСІЄЮ*).

Тактика урядової партії. — Два міліярди на поборювання кризи? — Поголоски про можливість інфляції. — Золото піде в рух. — Заключення.

По тутешньому „доброму“ звичаю не виключене, що теперішня урядова партія, себто партія републиканців, яка має свого президента держави, схоче чимсь заслужити в маси на довіря, з огляду на недалекі вибори (в осени). Не знати тільки, якої тактики вона вхопиться: чи буде заводити щось „доброго“ потрохи, вже відтепер, чи щойно під кінець виборчої кампанії, щоби полишився ще смак. Може бути, що й не буде робити ніяких особливших зусиль у тому напрямі. Але всеж таки бодай оптимісти надіються, що деяке відпруження економічної ситуації може спричинити найновіша ухвала законодатних установ, себто здійснення частини програми през. Гувера, а саме: асиґнувати два міліярди долярів на підмогу тим фінансовим установам, які терплять фінансові клопоти; іншими словами: гроші пішлиб на поміч промислові, фармерам, банкам — на поборювання господарської кризи. Федеральним банком, основаним за ті гроші, який називається Фінансова Корпорація Відбудови, буде кермувати, чи пак уже кермує, Чарлс Доз, недавній амбасадор Злуч. Держав у Льондоні.

Ще передчасно говорити, чи величанська допомога держави вийде на користь і „звичайним смертникам“, чи лише тим, які знали про депресію хіба з часописів та що найбільше зі своїх дещо поменшених доходів. Звичайним людям ця допомога держави моглаб облекшити депресію, колиб вкладчики ощадностей одер-

*) Див. „Діло“, чч. 75, 76, 79, 83 і 85 того самого автора під спільним головним наголовком. Нинішня стаття — в цій серії остання. — Ред.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 21. КВІТНЯ 1932.

ОРИСЯ ОР.

Лист із Дори на чужину.

Молодий панич без майна, на чужині; посте рестанте „Діло“.

Вже сам факт, що Ви, Пане, на чужині, каже мені переслати Вам привіт із наших верховин і подякувати, що не забули їх.

Та як Ви уявляєте собі це? що я памятаю всіх літників — від гімназистів-молокососів до лисих емеритів — що підчас вакацій, на лоні природи, готові не тільки писати вірші, але й зітхати до кожної панни з майном? Поняття не маю, хто Ви і це мені байдуже. Може тільки тому, що не мали чим заплатити за оголошення в „Ділі“ розсипались таким сентиментальним фейлетоном? Розумію цей сентимент „безгрішного“ молодця на чужині, як охкає на спомин рідних гір, зеленої левади та маслянки, — розумію, але ним не захоплена.

Не на те наша молодь їде на чужину, щоби повторяти стару плаксиву лірику. Я — сучасна жінка і тому пишу на посте рестанте, навіть під число 13. Люблю шум лісів і гірських потоків, кладки, але й двірець із льокомотивою. До репі (коли Вас так це цікавить) вона сопе і далі. У зачіскі моїй залишилось ще щось із останнього буревію, замісць маслянки п'ю у Грозикової сметану. Ходжу надалі на почту на посте-рестанте і вертаюсь уже не кладкою, а новим мостом через Камінку і їду на двірець.

Що ще більше Вас цікавить? Дякова Маруся співає трохи подряпаним альтом, Ілько з „Гаразду“ помер, а потоки шумлять далі таємно, як і давніше...

Та Вас напевно найбільше цікавить у Дорі — криза. На молоді панни з майном, вона найшла вже давно. Теперішня молодь (від 24 до 60!) у першу чергу питає за табулю або банк. Не повірите, як важко повірити навіть присягам поетів. Поети ще більше як інші смертельники вічно думають про гроші, бо їх більше потрібують, як інші.

Нам, буцім-то багатим, трохи лекше від того, що й наші товаришки без віна теж сидять на маслянці. Може прийде ще час, що підемо за прикладом американського жіноцтва і почнемо від часописних оголошень. Чи знаєте Ви про те, що найчесніші, найбільше жертволюбиві жінки друкують тепер в Америці такі оповістки: „Вийду заміж за інтеліґентного мушину до 40 літ, що має 10.000 дол. Хочу запевнити іствування своїй хорій мамі (братові)...“

Із таких ділових знайомостей виходять найбільше романтичні подружа та пригоди. Чому кожна з нас має бути засуджена на тих двох-трьох знайомих, які плентаються перед нашими очима в малім містечку? Бачите самі, що якесь дурне „постерестанте“ має для Вас більше чару, ніж пів копи відомих адрес.

Признаюсь, страшенно люблю листи. Більше діставати їх, як писати. Деяких знайомих, навіть приятелів, волію в листах, як особисто. Хоча листи здебільша в нас ще повні старої сентиментальної фразеольоґії, що подобалась нашим бабцям, але таки в кожнім можна найти якесь одно щире речення, бодай вислів або охоту стати на мить щирим. Написане слово можна передумувати, аналізувати, добувати із нього поезію. Особисті розмови часто псує ніякова поведінка. Якто важко нам знати, коли радо нас бачуть, коли хто в „настрою“, коли попрощатись, коли і як прохати нового побачення...

Всі ми нині трохи занадто вражливі в цих справах. Маю враження, що ми втратили природність наших прадідів і не витворили нових взаємин, що йшли би в парі з нашими поглядами. За багато передумуємо, аналізуємо, маємо за багато претенсій до себе, до своїх приятелів, до всього світа.

Ось бачите і я заїхала в фільософію. Трохи в ній із маслянки, трохи із тої бідної льокомотиви, що нагадує мені широкий світ, великоміські центри з димарями і задихується, робить багато шуму на те тільки, щоби викинути зі себе кількох нецікавих пасажирів.

Не знаю, де Ви, і що робите. Але факт, що так голосно зітхаєте до наших гір — це доказ, що Вам треба би свіжого повітря. Та і свіже повітря декому шкодить. Один леґіт із солонини або одно посте-рестанте забє комусь паморокі і він починає писати фейлетони. Є там у Вашім листі і гарні слова і нібы трохи поезії, але думки ані на два сотики. Просто дивуюсь, що таке друкують. Хіба, що криза і на цьому фронті. Га, нема ради. Криза велика річ. натхнення ще більше, але треба його мати.

—o—

жали їх бодай у частині від т. зв. „заморожених" банків. Для тих, які не мали ощадностей, припав би „малий спасибіг", бо великі підприємства певно будуть старатися вирівнувати взад свої втрати, а не творити „працю" на будуче, не маючи запевненого збуту.

Щоби прокормити і приодіти армію безробітних у 1932 р., на це треба 5 міліярдів теперішніх долярів, — каже Виліем Грін, президент Американської Федерації Праці. Теперішніх долярів; бо є поголоски про можливість інфляції, яку вже у нас знають і розуміють. Але мабуть про інфляцію не доведеться говорити. Це тільки у страха великі очі. Злучені Держави мають цілий міліярд більше золота, ніж треба до вдержання валюти. Поголоски чи домисли про інфляцію пішли з того, що провідники обох американських партій (республиканської і демократичної) згодилися перевести радикальні зміни у „Федерел Різерв Систем". Ця реформа заключається в тому, що головний державний банк має пустити в рух частину нагромадженого золота, щоби тим чином облекшити банкам кредит. Того золота мали би пустити на суму 750 міл. долярів, а крім того банки могли би дістати кредит на яких два і пів міліярда долярів на підклад таких цінних паперів, яких передше не приймали. Це ті „добрі" папери, які втратили на вартости внаслідок загальної депресії. Цікаве, що на саму вістку про цю намірену реформу піднеслися на нюйорській біржі цінні папери за два дні на 6 міліярдів долярів!

Але мабуть у державних законодатних установах назріває думка, що таки „щось" треба зробити для ліквідації наслідків безробіття, чи може таки самого безробіття. Дня 10. лютого говорив сенатор Бораг, що „уряд, який не дбає за свій нарід, літає на прапорі, який є брудною шматою, що занечищує повітря". Дати чи не дати безробітним допомогу уряду — це значить на думку Бори розвязувати спір між гуманізмом і матеріялізмом. Знов-же комісія сімох стейтів (про яку вже була згадка) виходить із заложення, що допомога безробітним від приватних добродійних інституцій не розвязує питання, яке може розвязати тільки держава.

Заключення?

Годі передбачити його на звичайному шляху дотеперішніх практик. Як сказано, не виключене, що осінні вибори в Злуч. Державах присилують „щось" зробити для злагіднення крізи хочби лише переходово. Можливо, що у звязку з тим подали часописи вістку, що Г. Форд хоче кинути нових 300 міл. долярів на поширення продукції своїх авт, яких мали би виробляти в самому Дітройті один і пів мільона штук річно, при чому було би занятих нових 100.000 робітників. Але це може також лише одна з легенд для піддержання надій. Наразі — з Фордової фабрики кинули стільнами.

Лев Ясінчук.

Трупи на кордоні.

Дітройт, 22. березня 1932.

„Дітройт Івнінг Таймс" („Detroit Evening Times") з 15. березня ц. р. помістив таку каблеграму з повищої дати з Букарешту: Злучений російсько-румунський слідчий комітет урядово сповістив сьогодні, що радянська прикордонна сторожа вбила 1.009 селян, які без дозволів пробували втекти з навіщеної голодом України. Цих селян, між котрими було 212 жінок і 41 дітей, застрілили на приказ Совітів тоді, коли вони пробували перейти через замерзлу ріку Дністер, яка є тут граничною лінією, протягом останніх кількох місяців. Часописні кореспонденти, що недавно тому вернули з границі, повідомляють, що бачили стоси високонакопичених трупів у старих стодолах і також трупів, які в багатьох місцях лежали на землі.

Інформатор.

Рільний страйк.

ВАРШАВА, 19. IV. ПАТ. Одноденний страйк рільних робітників, проголошений на вчора не вдався. Організатори страйку не вспіли потягнути за собою не тільки мас, але навіть власних прихильників. В цілій державі страйк обняв 626 фільварків зі загальним числом 25.000 робітників страйкарів, що творить малий процент у відношенні до загалу. Страйк захопив тільки ті фільварки, де від довшого часу заліг ають з виплатою зарібків готівкою і в натурі, і то головно у двох західних воєвідствах. У познанському воєвідстві страйкувало 17.120 робітників на 443 фільварках, що дає 20 прц. фільварків і 14 прц. робітників, занятих у цьому воєвідстві. У поморському воєвідстві страйкувало 5.000 робітників на 120 фільварках або поверх 10 прц. В центральних воєвідствах страйкувало загалом 1.500 робітників на 64 фільварках. В інших воєвідствах праця йшла нормально, причому у воєвідствах східних не було ніякої приготовної акції до страйку.

Повінь на Волині.

Розшаліла водна стихія. — Зірвані греблі і мости. — Знесені мешкальні доми. — Величезні страти.

(К.—С.) В доповнення відомостей, поданих в чч. 80 і 83 „Діла", посилаю дальші реляції про повінь на Волині.

Сарненський повіт.

Річка Случ виступила з берегів і бистрим темпом залила все навколо. Село Сарни — під водою. Багато хат вода зірвала й понесла на кілька кільометрів від села. Перелякані селяни покидали оселі і втекли до міста. В селі Літинь розмила вода новий насип. Вислано військо і пожежну сторожу для ратунку. Загрожує небезпека для моста на залізничому шляху Сарни—Остки, під яким вода підноситься все вище й вище. Малі мости всюди зірвані водою. Зірвано також залізничий міст на шляху Хіноче—Домбровиця. Великі мости понад 250 метрів довжиною в Маюничах над Стиром і в старій Рафаловці цілком знищені. Удержались тільки з великим ушкодженням мости в Глушах і Домбровиці над Случем. Телеграфну лінію Домбровиця—Столин перервано. Цілий майже Сарненський повіт потопає у воді. Від повені вже потерпіло 3420 осіб. Шкода потерпівших нараховується до 75.000 золотих.

Рівенський повіт.

Вода в річці Корчику підносилась кожну годину на 10 центиметрів. Коли рушив лід, то боялись за міст у Корці, але завдяки добре зорґанізованій ратунковій акції міст урятовано. Розбиваючи затори, військо вжило 8 мін. Вода сягала 3,70 метрів у височінь. Біля моста вода знесла хатину. Між кригами зауважено і витягнено два пограничні стовпи: польський і більшовицький. Вода в Корці й околицях діставалась до людських помешкань. Населення Корця та околиць евакуовано. На шляху Межирічи—Стойло зірвало міст на річці Збитенце. Зірвало також греблю в Межирічах при державному млині. В Гориньгроді потерпіло від повені до 150 господарств. Страти потерпівших 60.000 золотих. Шкода-ж по знищенні мостів, гребель та доріг сягає до 200.000 золотих. Найбільшу боротьбу з водною стихією зосереджено було на греблі в Басовому куті, де напли в води зі Здолбунівського повіту через річку Усте в Басівкутський став такий був великий, що вживали всіх зусиль, аби не допустити до зірвання греблі — як останньої тами, що лишилася перед містом Рівним. Управа рівенської волости дала до 500 порожніх мішків, які басівкутці наповняли землею або глиною і ними зміцнювали греблю... і тільки таким робом запобігли ще більшій повені в рівенському повіті.

Здолбунівський повіт.

При ставі у Здолбунові на шляху Здолбунів—Квасилів ушкоджено піднесенням води в річці Усте греблю й міст. Весь простір між Вельбовнем та Острогом залитий водою. Біля сіл Михалковці і Бухарів зірвано мости й ушкоджена гребля в Могилянах. Від границі Радянщини з ледом плило багато матеріялу із зірваних мостів і гребель. Залізничий міст під Могилянами ушкоджений, підмитий тор зїхав вбік на 30 центиметрів. Зірвало 3 хатини, а 4 ушкоджено. Рух більшовицьких поїздів припинився.

Острізький повіт

Велике піднесення води загрожувало зірванню моста довжиною 54 метри на річці Вілії, що сполучає старе місто з новим. Завдяки тільки надзвичайним зусиллям його урятовано. Між старим і новим містом комунікація піддержувалася човнами. Два деревляні мости на греблі Остріг—Вельбовно зірвано й віднесено на луг. Міст на річці Вілії під Острогом на шляху Остріг—Вельбовне дуже ушкоджений і ушкоджений також міст на річці Горині під Вельбовнем на шляху Остріг—Вельбовне—Гоща. Всі вулиці в Острозі близько річки Вілії залило водою. До 180 домів опинилося у воді. Тому, що електрівня була у воді, м. Остріг не мало два дні електричного світла. Вода тепер опадає і є надія, що вона скоро дійде до нормального стану. Потерпівших від повені близько 200 родин. Страти доходять до 100.000 золотих. Кошти направи ушкоджених мостів і доріг дійдуть до 200.000 золотих.

Дубенський повіт.

Вода в річці Ікві підносилась до 5 метрів у височінь. Зривала греблі, а всі низькі місця позаливала вода. Найбільше від напливу води потерпіли волости Крупецька і Судобицька, в яких багато сіл залила вода. Мешканців затоплених домів і хат виселили. В самому Дубні вода на вулицях Паненській і майора Матчинського доходила в низах до 2—3 метрів.

Ковельський повіт.

Річка Турія розлилася по великому просторі. Прибережні місця Ковля були залиті водою. Більш як 100 домів опинилися у воді. Мешканців залитих домів примусово виселили. Села, розташовані близько р. Турії теж залила вода. Малі мости і греблі в повіті всі зірвані. Комунікація на лінії Ковель—Камінь Коширський перервана. Міст через Припять на шосі Ковель—Брест зірвали криги. Багато потерпівших. Шкоди великі.

Луцький повіт.

Міст через Стир на передмісті Гнидава ушкоджений водою. Комунікація через міст перервана. Вода в Луцьку розлилася по вулиці Пілсудського, заливши багато будинків у районі Замку і Караїмської вулиці. Деякі будинки знищені водою. Падали підмиті дерева і на хвилях спливали. Пристань „Віслярського Т-ва" знищена. Зірваний водою залізничий міст на лінії Луцьк—Стоянів—Львів. У багатьох селах позривало греблі і в їх околицях залиті засіяні поля. Шкоди ще необчислено.

Костопільський повіт.

Річки Горинь і Случ залили всі прибережні місцевости. Не зважаючи на охорону пожежної сторожі з Янової Долини, у Злариім на Горині не спасли моста: вода його зірвала і понесла. Міст у Березю на Случі ушкоджений. Гребля в затоці річки розмита в довжину на 300 метрів. На греблі вимита також яма до 10 метрів глибиною. Мостові в Степані загрожувала водна стихія. Загрожувала також і греблі, на яку весь час били розшалілі хвилі. Робота над зміцненням греблі при допомозі мішків з піском та лози тревала без перерви день і ніч. Тепер вода в Случі і Горині, за винятком Степані, опадає.

Редукція зброєнь етапами.

У звязку з дискусією в головній комісії розброєної конференції делеґації бельгійська, чехословацька, данська, естонська, еспанська, норвежська й уруґвайська зголосили проект такої резолюції: Головна комісія є тої думки, що редукція зброєнь не дасться інакше зреалізувати тільки етапами й шляхом чергових ревізій. Вона й розпочала дискусію над критеріями, на яких має опертися розброїна конвенція. Перша проблема це питання, чи редукція зброєнь має відбутися тільки шляхом конвенцій чи етапами. Цілий ряд промовців, між ними французький, анґлійський, чеський і польський підтримав резолюцію сімох держав. Делеґат німецький і радянський заякачили, що коли приймуть принцип редукції етапами, то перший етап мусить зреалізувати дуже велику редукцію зброєнь. Опісля проект резолюції відослали до редакційного комітету.

—o—

З життя краю.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА.

З життя читалень. — Віднова діяльности руханкових товариств. — Поміч голодуючим гуцулам. — Український адвокат і „Рідна Школа". — З економічного життя.

В березні відбулася ціла низка загальних зборів читалень, що оживили їх діяльність, дали підсумки дотеперішньої праці. І так дня 6. березня ц. р. відбулися загальні збори читальні „Просвіти" в селі *Малів*. Це невеличке підміське село довгий час не могло розрухатися. Щойно в минулому році в осени основано в селі споживчу кооперативу і вона починає помало притягати членів. Читальняне життя не може розвиватися, як треба, бо нема читальняного дому. На загальних зборах був присутний о. Михайло Гаврилюк і делеґат філії „Просвіти" в Теребовлі. Зі звіту уступившого виділу виходить, що читальня вже має площу і призбирала 70 долярів на будову. Тільки бібліотека потребує конечно доповнення. Тому загальні збори ухвалили закупити у „Просвіті" тимчасом книжок за 20 зол. Рішено зорґанізувати молодь в аматорськім гуртку.

Дня 13. березня ц. р. відбулися загальні збори читальні „Просвіти" в *Дарахові*. Тут читальня має власний дім, значну бібліотеку (320 томів), дуту орхестру, хор та аматорський гурток і вкінці добрий провід читальні. Загальний звіт з діяльности читальняного виділу складав о. Барановський Юліян, голова читальні. Варто підчеркнути, що дарахівська читальня одна з перших вирівняла довг за книжки до Головного Т-ва „Просвіти" в сумі 10 долярів, крім того вирівняла всю залеглу вкладку за чотири минулі роки в сумі 103 зол. і замовила за ті гроші книжок до своєї бібліотеки.

Дня 20. березня ц. р. відбулися загальні збори читальні „Просвіти" в *Застіночу* при уча-

сти голови о. Карпинського Платона і делегата філії „Просвіти“ з Теребовлі. Молодь застіноцька гуртується в товаристві „Луг“, при якім є аматорський гурток. До читальні належать переважно старші громадяни. Читальняний виділ рішив побільшити бібліотеку і тому замовив нових книжок за 30 зол. у книгарні Наукового Т-ва у Львові.

Крім того замовили книжки в „Просвіті“ ще такі читальні за готівку: чит. в *Різдвянах* за 20 зол. і читальня в *Романівці* за 26 зол. Треба підчеркнути, що читальня в Романівці вже другий раз цього року замовляє книжки в „Просвіті“ і тим способом випівнює членську вкладку до „Просвіти“. Загалом можна завважети, що *по всіх читальнях збільшився контингент прочитаних книжок у порівнанні з минулим роком.* Рівночасно видно змагання поглибити просвітну працю. Покищо починають входити у звичай голосні читання книжок визначних наших письменників.

Цього року відновлено кілька руханкових товариств. І так дня 6. III. ц. р. відбулися загальні збори рух. т-ва „Луг“ в *Гумниськах*. Війшлося кількадесять членів, переважно молоді обох полів. На збори прибув голова теребовельського „Сокола“ д-р Антін Заплітний і виголосив відповідний реферат. Вписалося кількадесять членів: хлопців і дівчат. Головою вибрано Якова Рупу. Також *теребовельський „Сокіл“* відбув свої загальні збори дня 13. III. Головою вибрано д-ра А. Заплітного. Вписалося 40 членів. Рішено зорганізувати секцію копаного мяча, секцію прогулькову й інші. Дня 20. березня ц. р. відбув свої загальні збори „Луг“ у *Заздрости*. Делегатом повітового осередка був д-р Заплітний, який виголосив відповідний реферат. У члени вписалося багато молоді. Начальником вибрано Богдана Дичковського.

Дня 9. III. ц. р. основано в Теребовлі *парохіяльний комітет допомоги голодуючим гуцулам.* Сходинами комітету проводив о. Мохнацький. Головою комітету вибрано о. Зенона Кузьму. До комітету увійшли представники інтелігенції і міщанства. Відтак призначено збірщиків на поодинокі районн. Рівнобіжно з тим працює повітовий комітет, який вже дістав від влади дозвіл на збірку в натураліях.

Нововибраний виділ Кружка „Рідної Школи“ в *Теребовлі* під проводом голови д-ра Антона Заплітного взявся до праці. В першу чергу постановив оподаткувати всю інтелігенцію і свідоміших громадян на „Рідну Школу“. Вже зібрано багато заяв. Тільки один адвокат Михайлюк не хотів нічого деклярувати на „Рідну Школу“. Виділ відбув уже кілька засідань, на яких рішив оснувати в Теребовлі з початком нового шк. року першу народню клясу.

Дня 23. березня покінчилися виклади на сільсько-господарсько-кооперативно-просвітянскім курсі. Від 12. квітня п. р. почала працю *кооператива „Промисловий Млин“ у Теребовлі.* Це перша промислова кооператива з тої бранжі на Поділлі.

Компромісовий проєкт у справі Далекого Сходу.

ЖЕНЕВА, 19. IV. ПАТ. Комітет 19 для справи китайсько-японського конфлікту відбув учора довірочне засідання без участи сторін. Після довшої дискусії виринув компромісовий проєкт, який передбачує що мішана комісія без участи сторін ствердить поворот до нормального стану в Шангаю та повідомить про це комітет 19-ох, який щойно тоді винесе рішення. Резолюція буде принята на публичному засіданню в четвер.

Після страйку в „Більбосі“.

Спростування учасників страйку, друкарських робітників „Більбосу“.

Наша Редакція одержала таке спростування: Високоповажаний Пане Редакторе! На підставі § 19. пресового закону просимо помістити слідуюче:

У ч. 76. Вашого поважаного часопису з дня 7. IV. 1932 р. появилася стаття дирекції фабрики „Більбос“ під заголовком: „Правда про страйк у „Більбосі“, в якій хід справи страйку подано незгідно з фактами, які ми, страйкуючі робітники можемо підтримати документами.

Отже в імя правди просимо ВП. Редактора пристосувати до нас ту саму мірку безсторонности і помістити на сторінках Вашого часопису слідуюче:

1) Неправдою є, що від початку істнування фабрики і друкарні „Більбос“ була обовязковою для всіх робітників контроля при вході з фабрики; натомість правдою є, що такої контролі за директорства о. д-ра Г. Костельника, о. В. Лончини та п. Чайківського не переводилося, що можуть потвердити вище згадані ВП. Директори. Контроля почалася від початку директорства п. Нагірного і то в дуже нетактовний спосіб, а саме: п. Нагірний знаючи, що при всіх погіршеннях умов праці, чи то при обнижці заробітньої платні (що практикувалось у „Більбосі“ за часів директорства п. Нагірного відай що тижня) чи то не плачення за припадаючі на тижні свята і т. д., в першу міру запротестують старші, поважніші робітники, пристосував таку тактику, що пускав молодших робітників без контролі, а старших казав сторожеві обшукувати, щоби тим самим понизити старших і тим самим розбити істнуючу поміж старшими і молодшими робітниками єдність. Обурені таким поступованням п. Нагірного, делікатно кажучи нетактовним, старші робітники не позволили себе обшукувати. Але це ще не була причина до страйку.

2) Неправдою є, що страйк вибух у відповідь на доручені листи чотирьом старшим робітникам. Натомість правдою є, що дня 16. III. ц. р. п. Нагірний, не зважаючи на те, що перевів останню обнижку, (пяту з черги) платень дня 15. II. ц. р., коли між іншим по одноденному страйку робітники згодилися на обнижку платень на 10 прц. п. Нагірний, використовуючи тяжке положення робітників, умови про знижку не додержав, а обнизав платні на 26 прц. Так було до дня 11. III. ц. р., коли то п. Нагірний закликав технічного керманича друкарні п. Андріїва і заявив, що мусить обнизити платні т. зв. „штукосцям“ за деякі роботи ні більше ні менше а на 30 прц. і то не на будуче, а за роботи, які вже були виконані напротязі останніх 3-ох тижнів.

Бачучи, що при такому поступованні п. Нагірного ніяка нормальна праця не піде і бажаючи надалі забезпечити собі істнування, робітники, зібравшись в дні 17. III. в помешканні свого Професійного Союзу, ухвалили такі домагання: 1) Жадаємо припинення всяких шикан, примінених п. дир. Нагірним супроти всіх робітників, працюючих у друкарні; 2) жадаємо припинення особистої контролі на особах робітників при виході з праці з тієї причини, що це понижує гідність робітника; 3) жадаємо повернення давньої платні і знесення годинового винагородження; 4) жадаємо святкування українських свят, а не польських, тому, що робітників-українців є абсолютна більшість; 5) тому, що п. дир. Нагірний, який не є фахівцем, своїми розпорядженнями в технічних справах шкодить не тільки робітникам, але і друкарні, жадаємо полагоджування всіх технічних справ фаховим керманичем; 6) з огляду на те, що всі дотеперішні умови були окремі з кожним робітником, жадаємо списання збірної умови зі загалом робітників у двох примірниках, з котрих один залишається в Дирекції, а другий у мужа довіря, представника Професійного Союзу. Львів, 17. березня 1932 р. Слідують підписи робітників „Більбосу“ та потвердження цієї резолюції зарядом Професійного Союзу. — Печатка.

Отже, як бачимо, робітники: 1) Не жадали підвишки платень на 26 прц., а повернення давньої платні, яка і так, у порівнанні до друкарень т. зв. цінникових, була на 50 прц. нижча; 2) не жадали усунення завідуючого директора, а тільки видавання розпоряджень фаховим керманичем (п. Нагірний не є фахівцем), щоби мати змогу нормально працювати; 3) робітники зовсім не бажали втручуватися в торговельні чи адміністраційні справи підприємства, а тим самим позбавляти права голосу в цих справах п. Нагірного

Щодо четвертої точки ухвали Надзірної Ради, то це цілком не є згідне з правдою, бо страйк почався дня 18. III. ц. р., але п. Нагірний, довідавшись про ухвалені жадання робітників в дні 17. III. від присутного на зібранні члена Союзу Партикевича, доручив йому на ранок дня 18. III. привести ще кількох робітників, чим приспішив, а фактично спричинив вибух страйку, бо в наведеній ухвалі не було навіть натяку про страйк.

Щодо ходу страйку, то неправдою є: 1) що робітники поспроваджували собі постіль, а правдою є, що спали на підлозі на своїх плащах, 2) неправдою є, що робітникам не перешкоджувано в доставі харчів, а правдою є, що в першім дні страйку робітникам не позволено на одержання харчів. Поліція, яка в годину по вибуху страйку, звилася у фабриці, на виразне жадання п. Нагірного, забороняла доставляти харчі, а тих, що приносили заарештовувала. Лише на другий день, на інтервенцію п. інспектора праці звільнено передтим арештованих і дозволено, хоч і з деякими перешкодами, на доставу харчів.

Неправдою є, що робітники виходили собі на зміну до міста а правдою є, що деякі виходили як делегати до інспектора праці, або до поодиноких членів Надзірної Ради. Страйк мав перебіг зовсім спокійний і приклакання поліції було поступком щонайменше нетактовним.

Львів, дня 15. IV. 1932.

ЗА СТРАЙКУЮЧИХ:
В. Чайківський, Ф. Білобран.

—o—

ОСТАННІ ВІСТИ

ЯПОНІЯ ГОТОВИТЬСЯ ДО ВІЙНИ З СРСР.

МОСКВА. 19. IV. ПАТ. Японсько-більшовицький конфлікт зазначується з кожним днем виразніше. „Ізвестія“ подають нотатку про демонстрації білогвардійців перед будинком сх.-кит. залізниці в Харбіні, при чому обвинувачують Японію, що готовиться до війни з СРСР. Становище японської преси пригадує протибільшовицьку кампанію з часів інтервенції. При цьому яп. преса бойкотує більшовицькі урядові спростування, щоби приготовити гром. думку до поширення терену яп. агресії.

ЯПОНЦІ ВТІКАЮТЬ.

ТОКО, 19. IV. ПАТ. З Чан-Чуну повідомляють, що на відтинку Імен По-Пограничная (сх.-кит. залізниця) настала повна анархія. Там бушують бандити та дезертири кит. війск. Японські резиденти в Суі-Фен Го і Та Геі Го втекли на більшовицький бік.

МЕКДОНАЛЬД ХОРИЙ.

ЛЬОНДОН. 19. IV. ПАТ. Оголосили лікарський бюлетин, що Мекдональд знову занедужав; побоюються, що дуже небезпечно. Заходить небезпека для другого ока (ліве око недавно зоперували). Видно, що склероза дальше поступає. Факт, що Мекдональд таки поїде завтра в Женеву, пояснюють як пересадну амбіцію Мекдональда, що хоче там відіграти ролю янгола заг. мира.

МАНЕВРИ НІМЕЦЬКОЇ ФЛЬОТИ.

БЕРЛІН, 19. IV. ПАТ. Німецька військова маринарка відбувала на Балтику весняні маневри. У вправах біля острова Ругії, що відбувалися нічю, брали участь торпедовці та кружляки. В Свінемінде були великі вправи ескадри під проводом віцеадм. Гляйдіша. У вправах брали участь: „Кенігсберг“ і „Емден“. Маневри потревають до 22. квітня.

ГІТЛЕР НЕ МАЄ ДОКАЗІВ.

БЕРЛІН, 19. IV. ПАТ. Три закордонні журналісти: Кнігерброкер, Маврер і Дельмер оголосили інтервю в справі Гітлера. Гітлер сказав їм, що Брінінг розвязав гітлерівські відділи на домагання Франції. Рівночасно признав Гітлер, що на це не має ніяких доказів.

БОЇ В КУРДИСТАНІ.

МОСКВА, 19. IV. ПАТ. Із перського Курдистану повідомляють, що там почалася жива діяльність курдистанських незалежницьких відділів. Провідник руху Джафар Дултан є тепер в Іраку, який не хоче видати його перській владі.

Спортові висліди.

„Русь“ — „Ч. С. К.“ 2:2.

УЖГОРОД. Перші змагання за мистецтво закінчилися некорисним для „Руси“ ремісовим вислідом 2:2. Напад „Руси“ забагато цим разом комбінував, через що не використав кілька певних підбрамкових позицій. Кобзяр (б. грач львівської „України“) виступив в цих змаганнях на середині помочі.

Ревера—Пролом 5:1 (2:1).

СТАНИСЛАВІВ. Товариські змагання Б. кл. Пролому з минулорічним мистцем львівської округи закінчилися високою програною нашої дружини. Пролом по половині рівнорядної гри з сильнішим противником, вичерпався зі сил і дав собі стріляти дальших 3 ворот. Почесні ворота добув Попель. Суддював п. Тумідайський.

СТАНИСЛАВІВ. **Станиславовія—Бескид 6:0.**
ЛЬВІВ. **Сіонія—Степ 2:1 (1:0).**

По широкому світі.

Архикнязь Отто Габсбург перебув у Брукселі операцію сліпої кишки.

В Перу вибухла революція.

В місті Пампальона в Еспанії прийшло між республиканцями і монархістами до кривавої бійки, в якій дві особи вбили і 3 тяжко ранили.

На токійському передмісті вилетів у повітря великий магазин муніції. Пятьдесять домів біля магазину знищені зовсім. Згинуло 40 людей, в цьому більше вояків.

Згоріла столиця бельгійського Гондурасу Реліз. Мин. року навістив це місто землетрус, при чому згинуло було 1000 осіб.

У Берліні вийде небавом друком книжка визначного німецького письменника Еміля Людвіга про Мусолінія. Написана в формі діяльогу між автором і Мусолінім.

—o—

Наше богослуження в радіо

У велику пятницю 29 п. м. відспівають у церкві Успення Пресв. Богородиці при вул. Руській від год. 6—7 веч. злучені хори тої ж церкви і церкви Преображенської під диригентурою проф. Прокоповича-Орленка, *псальми Бортнянського, які* будуть одночасно трансмітовані львівською радієвою стацією.

В свято Воскресення 1. V. зачнеться в год. 9.30 рано в церкві Успення Пр. Б. *архієрейська Служба Божа*, що буде трансмітована з Рашина на всі европейські стації.

Одночасно з тим подаємо до відома, що в суботу 30. п. м. від год. 12—2 вночі буде трансмітована з Рашина рівнож на всі европейські стації *воскресна утреня*, що її відправить о. ректор д-р Йосиф Сліпий при співучасти хору питомців у церкві св. Духа при вул. Коперника.

—o—

НОВИНКИ

— **Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.** 792-?

— **Чи Ви бачили вже** нові весняні моделі на виставі в одинокому українському магазині взуття „КОМЕТА". Львів Ринок 21? А до того ще і нечувано низькі ціни? 17—?

— **1. травня — Великдень!** Всі купуємо цього — так як кожного попереднього року — знамениті вуженини і мясиво всіх родів — первворядної якости — у нормальних цінах — тільки у Ф-мі **Теодор Пявка, Львів, ул. Руська 16.**, тел. 59-74. 1670 4—10

— **Де купити** дешево дійсно добрий **годинник, срібні або золоті вироби? У** Івана **Зельтенрайха**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 1728 2—30

— **Конфіската „Діла".** Вчорашне (86) число „Діла" заняло городське старосто за допис-спростування зі Сокаля. Це вже 12-а з черги конфіската нашого органу в цьому році.

— **Українська Василіянська академія у Філядельфії.** З монастиря СС Василіянок на Факс Чейз, у Філядельфії, повідомляють: Управа СС. Василіянок одержала лист від головного секретаря католицького університету у Вашингтоні, о. Льва Л. МкВея. В тім листі пише о. секретар, що університетський афіліяційний комітет прихилився до прохання Чину і на своїм черговім засіданні 3. березня ц. р. признав Академію Святого Василя Великого на Факс Чейз філією Католицького Університету в Америці і що згадана Академія Святого Василя Великого поміщена в урядовім списі інших католицьких академій у Злучених Державах. Це великий здобуток. Відтепер не лише Сестри і приняті кандидатки будуть могти користати з науки в гай скул, але також і ті діти українських родичів, котрі мають намір посвятитись на службу свому народові.

— **Любка Колесса в радіо.** В четвер в годині 17. радіостація в Штутгарті передаватиме концерт із Дармштату, в якім Любка Колесса відіграє Шопенів „Концерт ф-моль".

— **Союз Українських Журналістів і Письменників за кордоном.** Дня 25 січня ц. р. відбулися в Празі установчі збори „Союзу Українських Журналістів і Письменників за кордоном", на яких вибрано раду в такому складі: голова: акад. проф. д-р Степан Смаль-Стоцький, заступник голови: проф. Ст. Сіропол[ь]ко, секретар: д-р Олег Кандиба, скарбник: доц. д-р П. Феденко, члени Управи: доц. В. Королів-Старий і проф. М. Славінський, члени заступники: ген. В. Петрів, М. Мухин, д-р С. Наріжний, ревізійна комісія: Є. Вировий, проф. І. Кабачків, проф. В. Сімович. Союз Українських Журналістів і Письменників за кордоном є аполітичною професійною організацією. Головним завданням Союзу є: репрезентація української журналістики й літератури перед чужиною, оборона професійних інтересів та допомогова акція незабезпеченим письменникам і журналістам та їх родинам. Управа закликає українських робітників пера в цілому світі поза межами України зголошуватися за членів Союзу. Вписове виносить 5 корон чеських, річна вкладка 12 корон чеських. Адреса Союзу: **Prof. Smal-Stockyi. (pro S.U.Z.S.), Praha II. Na Poříčí. Hotel Imperial. Tchécoslovaquie. Europe.**

— **Свято писанки** для дітей української кольонії в Ченстохові влаштовує місцеве Т-во допомоги еміґрантам з України в часі Великодня ц. р.

— **„На костел на кресах".** Польське Т-во „Бяли Ожел" в Ля Паз (Параґвай) приняло тому 3 місяці в члени якогось чоловіка, що виле[ґі]тимувався як Ст. Свідер, студент університету в Кракові. Знав дуже добре мови: німецьку, французьку, англійську, еспанську, а польську як родовитий поляк. Давав цінні реферати, обіцяв зорганізувати хор і амат. гурток, тому т-во вибрало його касієром і віддало йому 1845 дол. Небавом Свідер повідомив т-во, що захорів і лежить у шпиталі. Т-во вислало до Свідра свого голову, бо боялося, що він помре, а гроші пропадуть. Тут голова довідався, що Свідер помер у шпиталі ще пів року тому на запалення сліпої кишки. Виявилося, що т-во впало жертвою обману. Польські еміґранти здогадуються, що той чоловік не називається Свідер, лише має документи помершого Свідра та що він є агентом УВО. Т-во „Бяли Ожел" одержало з Лісабони лист, у якім „Свідер" повідомляє, що „1845 дол. йому дуже потрібні для будови польського костела на східних кресах".

— **За поборові зловживання.** Варшавський апеляційний суд оголосив присуд у процесі проти лодзьких промисловців, обвинувачених з поборових зловживаннях. Суд потвердив присуд першої інстанції, на основі якого обвинувачені дістали від одного до 2 років вязниці.

— **Для цукроварників гроші є.** Банк Краєвого Господарства признав союзові цукроварень позичку в сумі 2 міліонів 500 тисяч зол. З позички мають користати плянтатори цукрових буряків у цьогорічній кампанії.

— **Фабрикант масових розводів.** Окружний суд у Варшаві розглядав справу Олексія Пилипенка, гр. кат. пароха в Чехові пов. Горохів на Волині, якому закинули масове фабрикування розводів. За посередництвом третіх осіб він оголосив був, що легко та дешево переводить розводи, і мав багато клієнтів. Інтересовані складали заяви, що переходять на гр.-кат. обряд і тоді обвинувачений доставляв їм акти уневажнення подружя духовним судом в Ужгороді (Чехословаччина). Опісля давав новий шлюб і за те казав платити собі по кілька тисяч зол. Згодом показалося, що рішення духовного суду в Ужгороді були сфальшовані. Неважні були теж вінчання, які давав Пилипенко своїм клієнтам. Після переведення розправи Пилипенка засудили на три роки вязниці. Слід зазначити, що Пилипенко був спершу православним священиком і перейшов на унію т. зв. польського типу.

— **Вбивство на вулиці.** У Станиславові на вул. Рейтана невідомі люди вбили ножами Йос. Лопушняка. Вбивники втекли. Здогадуються, що це була пімста за це, що Лопушняк зрадив якусь тайну світа злочинців.

— **Темнота.** В с. Бори біля містечка Радошиці в корінній Польщі лікар казав родині вагітну жінку перевезти до шпиталю, бо треба було конче перевести операцію. Свояки й знайомі побили тяжко лікаря. Лише завдяки інтервенції війтового брата вдалося врятувати лікаря перед смертю.

— **Святотатство.** До церкви в Попільниках пов. Снятин дісталися злодії. Спрофанували образи у вівтарях і літурґічні предмети, порозкидали св. Тайни по підлозі і потоптали ногами. Вкінці вкрали ріжні літурґічні предмети, не нарушивши скарбони з грішми.

— **Кровава сутичка безробітних із поліцією.** У Ґродзіску (10 км. від Варшави) ок. 500 безробітних хотіло виломати двері до маґістрату. Прийшло до сутички з поліцією. Поліція стріляла й ранила в живіт одного робітника. 30 безробітних арештували.

— **Пімста за зневагу.** В Сантяґо (Чіле) трьома вистрілами з револьверу вбив український еміґрант Ігор Сидоренко Станіслава Зембаля, голову т-ва ім. Косцюшка. Зробив це тому, бо Зембаль, як був сержантом польського війська в Підволочиськах, підчас роззброювання військ от. Петлюри, Сидоренка (тоді сотника артилерії) побив по лиці. Тепер Сидоренко натуралізований і є в чілійськім війську ритмайстром. Перед військовим судом умотивував Сидоренко свій вчинок, що Зембаль сплямив його старшинську честь, тимбільше, що армія Петлюри була заприязнена з Польщею. Тоді Сидоренко був роззброєний і не міг боронити своєї військової чести. Суд увільнив Сидоренка від вини та кари. Його перенесли лише дисциплінарно до іншого міста.

— **По циганськи.** У румунському сенаті сенатор Йоан зажадав кращої контролі доходів з авіяції, бо більша частина цих доходів дотепер пропала. Міністр військових справ Штефанеску-Амза признав, що доходи із цього джерела не принесли користи, бо доконано великі злодійства і шахрайства.

— **Беті Аман живе.** Вістка про смерть фільмової артистки Беті Аман, яку ми подали за німецькою пресою, показалася неправдивою.

— **Жертви Крюґера.** Швайцарські банки й приватні капіталісти, що мали папери Крюґера, потерпіли втрати на суму 200 міліонів фр.

— **Анна Мей Вон — почесним доктором.** Сенат університету міста Пейпін (давніше Пекін) іменував почесним доктором відому фільмову артистку Анну Мей Вон за заслуги, які вона поклала для китайської культури своєю мистецькою грою. Так Анна Мей Вон є першою академичкою серед визначних фільмових зірок.

— **Виказ коляди на „Рідну Школу" повітами і громадами** помістила Головна Управа „Рідної Школи" в ч. 7—8 журналу „Рідна Школа" з 15 квітня 1932. Адміністрація „Рідної Школи" розіслала це число по громадам. Якщо хто із Вп. Жертводавців не одержав би, нехай реклямує ч. 7 і 8 „Рідної Школи". Рекламації вільні від почтової оплати. Треба тільки на листівці або на отворенім (незаліпленім) листі написати верх адреси: рекламація! — **Адміністрація журналу „Рідна Школа" у Львові, Ринок 10.**

— **Чи і чому побільшувати.** Для світливців і прихильників „УФОТО" виголосить п. Олександер Мох цікавий реферат на тему „Чи і чому побільшувати". Реферат відбудеться в домівці Товариства, при вул. Ходоровських 15 в пятницю, 22. квітня в год. 6½ вечором.

— **Курс аматорської фотографії.** В початках травня ц. р. відбудеться заходом „УФОТО" курс для початкуючих фотоаматорів. Зголошуватися в домівці Товариства кожного понеділка, четверга і суботи в годинах між 17—20.

— **З Українського Лікарського Товариства.** Дня 22 ц. м. в год. 19. відбудеться в домівці товариства вул. Косцюшка 5/I реферат д-ра Т. Е. Бурачинського: „Новий проект лікарської деонтольогії"

З концертової салі.

Шевченківський концерт у Стрию.

Концерт відбувся 2. IV. ц. р. Не зважаючи на те, що більшість поважних музиків ставиться негативно до типу т. зв. Шевченківських концертів, їх тепер — повінь. Колись були Шевченківські концерти переглядом наших здобутків між іншим і на музичному полі. Сьогодня, думаю, треба лишити Шевченківське свято дійсне Шевченківським і зробити його найкраще Академією, складеною із творів Шевченка чи із творів про нього. А музику — головно інструментальну, яка дуже часто не має нічого спільного з Шевченком — лишім для концертів. Тоді рецензент буде знати, як йому оцінювати одне і друге.

А так... возьмім хочби Шевченківський концерт у Стрию. Дійсно концертовою була тільки скрипкова гра п. Поваличка і акомпаніямент п-і Байлової С. (обоє професори стрийської філії Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові). Виконання Барвінського „Chanson Triste" і Людкевича „Чабарашки" було точне, прецизне і добре в темі (Людкевич). Увипуклення імітаційних детайлів у творі Барвінського не все виходило — з причини крайно неакустичної сцени, якій і майже концертовий „Bösendorfer" не поможе. (Сама саля, коли спустити куртину і дати прибудівку, дуже акустична!).

До інших точок концерту (крім обовязкової промови і декламації, які є поза моєю компетенцією) можу поставитись тільки як до свого рода справоздання з того, як виглядає нині цей, колись так відомий з музикальности, Стрий. А головно, як виглядає збірне музикування стрийської громади. Мішаний і мужеський хор виконали низку творів. Усі твори вартісні, хоча стилево і часово дуже розбіжні: Вербицького „Заповіт", Лисенка хор з „Утопленої" (міш. хор з форт.), Кошиця „Бондарівна", Леонтовича „Ой пряду" (міш. хори à capella) і Людкевича „Косар" (муж. хор з орхестрою). Правда, тяжко тут говорити навіть про попавне виконання их:

творів, але все таки видно було у співаючих охоту до діла і змагання репродукувати кращі зразки нашої муз. літератури. Хоча в цьому міг я побачити далекий відблеск колишньої слави „Стрийського Бояна", коли ним проводив Остап Нижанковський. Ще більше побачив я це у факті, що Стрий забирається серіозно до інструментального музикування. У завязку симфонічної орхестри, яка грала цього вечора, крім супроводу до „Косаря" ще й симфонію Вербицького, побачив я поруч з адвокатом робітника, поруч з професором філії Муз. Інституту ремісника і т. д. Всі вони щиро віддались свому завданню і спільній цілі.

Велику заслугу в цьому ділі має проф. Форостина, який проводив цього вечора хорами й орхестрою. Він, хоча по своїй природі не дириґент, як то кажуть, — „з уродження", поставив себе всеціло для організації хору й орхестри і тим підготовив ґрунт для фахової праці і фахового дириґента і в орхестрі і в Боянівському хорі. Тоді може не одна людина, яка не є так глибоко пересякнута ідеєю самопожертвування себе для нашої музики, як проф. Форостина (і ті, що з ним вже тепер працюють), — тоді може й вона віддасть себе на службу рідному музичному мистецтву і тим причиниться до піднесення музичного рівня Стрия до тої висоти, на якій він колись стояв і до якої його обовязує його світла традиція!

Р. Отсен.

Відозви й комунікати.

Студ. Репрезентація в справі „Студ. Шляху".

III. Краєвий Студентський Конґрес, який відбувся в днях 20—22 березня 1932 р. у Львові, приняв між іншими, таку постанову:

Доцінюючи належно вагу української національної преси, зокрема велике значіння своєї власної — студентської, III. Краєвий Студентський Конґрес акцептує постанову попередньої студентської конференції у Львові, що видавання постійного студентського органу є необхідне та стверджує, що журнал „Студентський Шлях" впродовж першого повного року свого істнування вповні виправдав покладені на нього надії.

Бажаючи звязати живими нитками загал українського студентства зі своїм журналом та конче підтримати його морально й матеріяльно, постановляє:

1) Всі студентські організації подбають, щоб у кожному університетському осередку негайно створити редакційний комітет, а кожна повітова секція покличе окремого пресового референта для збирання і надсилання до Редакції „Студентського Шляху" статтей, дописів, матеріялів, побажань, критичних заміток тощо.

2) В кожному університетському осередку за старанням студентських орґанізацій створиться негайно справний комітет кольпортерів, а кожна повітова секція покличе одного свого члена для постійного пропаґування, розповсюднювання й розпродажі чисел „Студентського Шляху" — з обовязком якнайшвидше розчислюватися з кольпортажі.

3) Проголошує в часі від 1. IV. до 30. VI. ц. р. ударну кампанію для створення відповідної бази і взиває всі студентські орґанізації і загал товаришів (-шок) складати свої одноразові добровільні жертви на пресфонд „Студентського Шляху".

Студентська Репрезентація подає отсим цю постанову Конґресу студентським орґанізаціям і загалові українського студентства до відома і доручає приступити негайно до її виконання.

В справах, звязаних з реалізацією цієї постанови, звертатися до Редакції й Адміністрації „Студентського Шляху" у Львові, вул. Супінського 21. (Акад. Дім).

Студентська Репрезентація поручає пильно слідкувати та точно виконувати всі її доручення, які оголошуватиметься в „Студентському Шляху" чи пак у національній пресі.

У Львові, 16. квітня 1932. р.

Студ. Репрезентація.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

СПОРТ.

Біг навпростець Сокола IV.

В неділю 17. ц. м. відбувся біг навпростець Сокола IV. Стартувало 9 змагунів. 2.800-метрова траса вела з подвіря при вул. Крупярській в гору через поле ОО. Студитів — на велике поле Кайзервальду в напрямі Високого Замку, потім вул. Піскової та Павлінів. Ріжноманітну тяжку трасу переходять змагуни в доброму темпі та прибігають до мети: 1) Добрянський 9 мін. 40 сек. 2) Домбровський (Плай) 9 мін. 45 сек. 3) Деркач 9 мін. 55 с. 4) Кубасович 9 мін. 60 сек.

Біг навпростець за мистецтво львівської округи.

Сокіл IV. в порозумінні з Українським Спорт. Союзом організує в неділю 24. ц. м. біг мущин навпростець за мистецтво львівської округи. Зголошення дружин приймає Сокіл IV. в домівці при вул. Крупярській ч. 15. від год. 7—9.30 вечером.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАСІЧНИК, орган пасічницької секції Т-ва „Сільський Господар" і пасічницької кооперативи „Рій" у Львові. Ч. 4. Львів, квітень 1932.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО, ілюстрований місячник, орган Краєвого Молочарського Союзу „Маслосоюз". Рік VII. Ч. 4. Львів, 1. квітня 1932.

ВІСТИ З ЛУГУ, письмо присвячене луговим і січовим справам, просвіті і науці. Ч. 3. Рік VII. Львів, березень 1932.

Листування Редакції.

Ю. Б. Дора. Псевдоніму виявити не можемо без згоди автора.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 19 IV. 1932. за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 23—24 сот. літру сметани 1·20 зол., копу яєць 3·30

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.

Середа 20. IV. год. 7.30 веч. „Чорне Гето".

Театр Ріжнородностей.

Середа 20. IV. год. 7.30 веч. „День його повороту" (закуплене).

Театр Новин.

Середа, 20. IV. год. 8. веч. „Леді Шік" — оперетка В. Колля.

Кіна.

АПОЛЬО: „Їх ексцеленція кохання".
КАСІНО: „Ц. к. резервіст".
КОПЕРНИК: „Маленька Джанетка" (Дж. Гейнор).
ЛЕВ: „Король Швейків" (чеська звукова комедія з Гуг. Гасом).
МАРУСЕНЬКА: „Маленька Джанетка" (Дж. Гейнор).
МІРАЖ: „Два хлопчаки".
ОАЗА: „Гарольд держися" (Г. Льойд).
ПАН: „Розведена", „Ляврель і Гарді".
ПАЛЯС: „Гори в полумі".
ПАСАЖ: нечинний.
ПРОМІНЬ: „Опир в опері".
СОНЦЕ: „Мати невільниця й любовниця".
СТИЛЕВЕ: „Нібелюнги", „Пімста Крімгільди".
УТІХА: „Чорний Перо" (Гарі Піль) і комедія.
ХИМЕРА: „Баль в опері" (Ів Петрович).

Програма радіо.

Четвер, 21. квітня 1932.

Кеніґсберґ (217,1) 20.00 „Домик трьох дівчат" оп. Шуберта. **Моравська Острава** (263,8) 19.30 „Богема" оп. Пучіні. **Братислава** (278,8) 19.30 „Чортів мур", оп. Сметани. **Бреслав** (325) 21.00 „Гокуспокус" авд. **Міляно** (331,4) 21.00 Опера. **Брно** (341,7) 19.30 „Якобін" оп. Двожака. **Штутґарт** (360,6) 17.00 концерт із Дармштаду (Любка Колеса). 20.00 „Скарпінс Штрайхе" авд. **Берлін** (419) 19.15 Вечір вальса, 21.10 „Камерaден 1812" зв. **Рим** (441,2) 20.45 Великий концерт з нагоди нац. свята. **Будапешт** (550,5) 12.05, 22.30 Циг. музика, 17.30 Хор. **Любляна** (574,7) 21.30 Спів, 22.00 Нар. музика. **Ленінград** (1000) 14.00, 14.30, 16.00 Концерт, 19.00 Німецькі пісні, 20.00 Орхестра. **Москва** (1481) 10.00, 14.30, 17.30, 18.30 Концерт, 12.00, 16.00 Літ. трансм. **Давентрі** (1554,4) 20.00 „Ослик" ком. Вока.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 21. квітня 1932.

11.45 Перегляд преси. 11.58 Астрон. час. 12.10 Метеор. комунікат. 12.15 „Фінансова поміч для хліборобства" відч. 12.35 Шк. концерт із фільг. 14.55, 16.15, 17.00 Грамофн. 15.05 Господарський ком., біржа. 15.25 Для матуристів (історія). 15.45 Комунікат для плавби та рибалок. 15.50 Прогр. для старших дітей. 16.20 Фр. лекція. 16.40 Мадярські пісні. 17.10 „Проблема вел. міста". 17.35 Концерт. 18.50 Всячина. 19.15 Хліб. скринька. 19.35 Прес. рад. денник. 19.50 „Лодзь" фейл. 20.10 Трансм. із Копенгаги: Данська музика. 22.15 Ревія з театру „Камелеон".

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Загальні Збори Союзу Українських Накладень і Книгарень відбудуться дня 5. травня 1932 р. в 10 годині дня, а на випадок браку кворума в 11. годині в помешканні Випозичальні „Ізмараґд" при вул. Косцюшка 5.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
кооперативи
УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО
жін. пром. кооп. у Львові відбудуться дня 23. квітня 1932 року (субота) в год. 5. попол. в льокалі „Труду" — Ринок ч. 39/II. п. з таким порядком нарад:

1. Відкриття Зборів.
2. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
3. Звіт Управи і Надзірної Ради з діяльности за 1931 рік.
4. Звіт Контрольної Комісії.
5. Затвердження річного звіту і білянсу за рік 1931.
6. Розділ чистого зиску.
7. Вибір двох членів Надз. Ради.
8. Звіт із переведеної ревізії РСУК.
9. Внески й запити.

На випадок відсутности потрібного комплету членів в год. 5. відбудуться Збори в год. 6. з тим самим порядком нарад без огляду на число присутних членів.

Річні замкнення і білянс Кооперативи виложені в льокалі кооперативи для перегляду членів.

Надзірна Рада.

Ширіть наш часопис!

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.